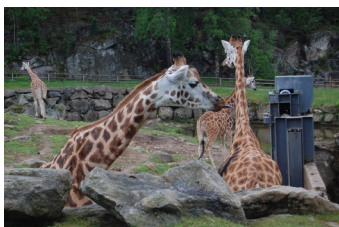

FICC i Kroatien, Eisriesenwelt och Grossglockner

Semester 2010

7 juni var det dags igen att åka husbil och ha en skön semester. Årets resa bär av söderöver och till värmen, hoppas vi. Vi ska åka på FICC träffen i Kroatien med lite avstickare här och där längs vägen. Men först ska vi göra ett besök i Göteborg. Umgås med lilla barnbarnet Emma helt för oss själva, hennes föräldrar ska på rockkonsert. Vi åkte till Borås camping för natten och hoppades att vädret skulle bli bättre under morgondagen, då Borås djurpark ska bli besökt av oss. Besöket i djurparken var i småregn, molnen ville inte dra sig undan. Lilla Emma var lycklig ändå och vi blev nöjda med besöket. Det var inte så mycket besökande människor i parken. Djuren var också påverkade av vädret, de höll sig väldigt lugna. Nyheten för i år är att björnarna skulle flyttas till en ny inhägnad, vilket betydde att vi inte fick sett dem. Sen eftermiddag for vi ner till Ullared för att handla lite bra grejer. Regnet ville inte ge sig så beslutet blev att vi åkte tillbaka till Göteborg och umgicks hemmavid.

Efter fem underbara dagar med Emma var det dags för oss att fortsätta vår resa. Nu var frågan vilken väg skulle vi ta till Danmark, Helsingborg-Helsingör eller Malmö-Köpenhamn. Båtresan hem är redan bokad eftersom vi ska på NCT träffen i Tomelilla och då var överfarten Rostock-Trelleborg det ultimata. Efter noga överläggning så bestämde vi oss för färjan från Helsingborg med Scandlines var bäst. Resan ner till första stoppet gick smärtfritt, inga köer någonstans. Vi brukar aldrig beställa denna linjes biljetter i förväg. Det är väldigt smidigt att köpa biljett på kajen, visa Caravan Clubs medlemskort och betala på plats. Vi fick köra på färjan med en gång det kunde inte bli bättre. Nu är det inte mycket kvar på motorvägsbygget från Helsingör förbi Köpenhamn. Det var lugn trafik ner till Rödby, ibland undrade vi om vi var helt själva på resande fot. Tro det eller ej men det blev ett bra flyt vid terminalen i Rödby, incheckning och knappt 5 minuter senare så var vi på färjan till Tyskland, vi hade verkligen tur.

En ny dag då vi ska göra följe med två familjer som också ska till FICC träffen. Vi fick handlat lite vid Heiligehafen, tankat och var förberedda för att köra på Autobahn. Vägarbeten och köer kom vi inte ifrån. För omväxlings skull valde vi att avvika innan Hamburg och köra mot väg A24 till Berlin. Trafiken var något lugnare på jämna betongvägar och vägarbeten var färre. Det blev ca 60 mil och bara körning på Autobahn innan det blev natten på en Autohof.

Höga vyer

Tre blir två. Den ena familjen har varit i Postojnagrottorna, så de valde att resa ner mot München och träffa upp andra vänner. Vi andra däremot, körde vidare på Autobahn en bit och tog sedan av på väg 22 mot Cham. En fin landsväg där jordbruken och vyerna är enorma men väldigt mycket tung trafik. När vi var i Frankrike förra sommaren fick vi se enorma fält och vyer men Tyskland har också dessa vyer. Dagens mål var att komma fram till byn Werfen under eftermiddagen. Vi kör en bit alldeles vid Tjeckiska gränsen enligt kartan. Väl framme i Salzburg var det dags att införskaffa en GO BOX till bilen vilket man behöver om man kör på de Österrikiska vägarna och har över 3,5 ton totalvikt. Att hitta ett köpställe var inte lätt. Vi hade fått informationen att alla bränslestationer strax före gränsen skulle tillhandahålla detta. Efter tredje stället fick vi napp. Boxen fyllde vi på med 75 €. Varje gång vi åkte under en avkännare så pep den till och då gjorde den en registrering. Nu var det Werfen som vi skulle besöka, innan vi kom dit så fick vi köra genom fem tunnlar, den längsta var 1980 m och den kortaste ca 500 m. Väl framme i Werfen tog vi

reda på var slottet Hohenwerfen och Eisriesenwelt var och letade sedan reda på campingen Fam. Vierthaler, vilken vi hittade ca 5 km utanför byn. En underbar kvinna mötte oss och pratade mycket bra engelska, sa till oss att hitta en plats och sen checka in, det var ett mycket trevligt mottagande vi fick. När vi hade betalat sa hon att kvittot för campingavgiften gällde som rabatt vid alla attraktioner i området. Passade på att äta lite mat på deras pub servering.

Vi hade ställt klockan på ringning för att hinna med dagens utflykter. Vädrets makter var inte med oss, det regnar. Men det finns inget dåligt väder så det blev regnkläder på. Första utflykten är upp till % lutning. Husbilarna åkte med en minibuss värre, och uppför gick en byggnad för att köpa vi de första 20 min att nästa station vilket är lodrätt upp på berget med ca 500 m fallhöjd. Väl framme efter den åkturen så var det dags att promenera 20 minuter till nästa stopp, vilket är själva grottan. Isgrottan upptäcktes av Anton von Posselt 1879. Vår guideade grupp var på ca 25-30 personer och guiden pratade på Tyska. Ungefär var tredje person fick små magnesiumlyktor med sig in för att vi skulle kunna se hur vi går. Vi gick på spångar och 700 trätrappor upp, temperaturen var ca 0°. All is och formationer var helt fantastiskt med isnålar, ispelare och kristaller. Det ska finnas ca 5000 år gammal isformation enligt guiden. På vissa ställen i grottan kunde man se lager på lager hur isen hade byggts på. Vi var uppe i ca 2000 möh när vi var som högst inne i berget. Ytterligare på en annan platå så var en formation av is som en elefant. När vi gått en liten bit fanns en formation av en isbjörn. Detta är en sevärdhet som måste upplevas och ses. Vi fick ta oss ner på samma sätt som vi tog oss upp. På mellanstationen stannade vi till och tog oss en lunch. Det fanns riktig Wienerschnitzel och det kan vi ju inte missa när vi är i Österrike. Vädret hade stabiliserat sig det regnar inte längre, det var riktigt behagligt att promenera neråt. Väl nere vid husbilarna hade det börjat blåsa rejält. Det lite tråkiga efter vår fantastiska utflykt var att vi inte fick sett toppen på bergen för alla molnen.

Vår nästa sevärdhet är Erlebnisburg Hohenwerfen där filmen Örnästet spelades in. För att komma upp till slottet så måste man åka med en bergbana. Museet hade en utställning med gamla rustningar, svärd och allt som krigare förr i tiden använde. Slottet är också känt för falk uppvisningar. Vi fick se en fantastisk uppvisning av skickliga falkenerare med olika sorters falkar örnar och även condorer. En utställning visade hur de från forna tider födde upp och skötte fåglarna. Slottet har också en vacker trädgård att promenera i.

Slovenien och Postojna grottan

Nu var klockan mycket men vi ville passa på att besöka vattenfallet Liechtensteinklamm i St. Johann som ska ligga vid byn Pongau. Detta är en ravin där vattnet forsar ner med ett fall på ca 300 m. Gångvägar och broar i ca 4 km har byggts upp längs med berget för att besökare ska kunna se fallet. När vi närmade oss ravinen möttes vi av ett öronbedövande ljud och fick se ett fantastiskt rykande skådespel av ett vattenfall. Efter de här fantastiska utflykterna fortsatte vår väg söderut. Vi körde genom elva tunnlar av olika längder och anlände Slovenien framåt kvällen. Målet var att köra till Bled där vi hört att det ska finnas en underbar camping, men så långt kom vi aldrig men vi hittade en mysig camping innan i Lesca, camping Sobec med mycket fina sanitetshus.

Idag är målet att besöka Postojnagrottan, men innan vi begav oss dit åkte vi in till Bled för att se vad det är vi skulle ha missat. En mysig liten stad med en sjö där campingen ligger alldeles bredvid. På vägarna fick vi se ett antal hästar med vagn, det såg riktigt mysigt ut. Det gick inte att missa avfarten till Postojna, skyltningen var perfekt markerat även på vägen. Inträdet till grottan kostade ca 20€ per person. Grottan hade en temperatur på 8° så det var bäst att ta med en tröja. För några Euro hyr de ut rymliga filtcape. Resan i grottan började med en öppen tågärd och under färden kändes det som att huvudet skulle skrapa emot stalaktiter som hängde ner. Tåget körde några km in i grottan och vid

avstigning skulle vi söka upp skyltar på det språk vi ville ha en guide. Under ungefär en timmas promenad fick vi se olika formationer och färger, vissa av stalagmiterna och stalaktiter har under forskning funnits vara några miljoner år gamla. Grottan är i tre våningar, längst ner i mörkret lever en ödleart som heter Olm i olika storlekar och åldrar, den kan leva i mörkret utan mat i månader. Promenaden avslutades i en stor sal där vi fick möjlighet att fotografera, det var nämligen fotograferingsförbud inne i grottan. Nu var det återfärd till grottöppningen med tåget igen. Det är absolut en sevärd och fascinerande plats att se som inte bör missas om man har vägarna förbi.

FICC på Istra halvön

Vårt nästa mål är att köra till Park Umag och FICC träffen. Vi träffade på de svenska delegaterna i grottan och fick reda på att vi kunde köra in tidigare till campingen pris 11€ dygnet per person för extra nätter. Vi hann precis tillbaka till bilarna innan ett rejält åskväder med regn kom över oss. Det intensiva regnet gjorde så vi missade påfarten till motorvägen, det blev till att vända. Väl på banan igen missade vi att ta en biljett för vägavgift. Stannade till vid en ficka och Magnus sprang tillbaka för att ta en biljett i ösregnet men till råga på allt så gick det inte att få ut en biljett. Våra vänner som kom bakom oss hade också strul med att få en biljett. Till slut så fick vi båda varsin biljett, Magnus kom tillbaka till bilen som en dränkt katt med en genomblöt biljett i handen. När vi hade kört några mil slutade ovädret. Vi passade på att handla in lite basvaror i ett varuhus på vägen.

Till campingen hittade vi utan problem. Incheckning i receptionen för extra natten och betalning skulle ske innan anmälan till FICC träffen nästkommande dag, alltså imorgon. Fyrtioen anmälda svenska familjer var med i år, det positiva var att några barnfamiljer också fanns med. Campingen är enorm med flera service hus i god standard, läkarstation, mindre mataffärer, frisör och en affär med bra ha grejer på stranden. Att checka ut och betala för en natt var helt ok men att anmäla sig till träffen tog ca två timmar. Varmt var det och solen lyste från en blå himmel. Det fanns en hel del människor i incheckningstältet men det var bara två man som registrerade deltagarna. Till slut var jag klar och hade fått en träffpåse med diverse information. Som alltid på en FICC träff fanns det möjlighet att anmäla sig till olika utflykter. Vi nöjde oss med att ta det lugnt och njuta av det campingen erbjöd, sol och bad och bra restauranger. Invigningen var som vanligt färggrann, alla gäster marscherade landsvis till festtältet. Varje kväll var det dans i tältet, det fanns möjlighet att äta en lättare rätt och handla dricka till. Vår svenskafton blev lyckad med sol och värme.

Årets träff varade bara i åtta dagar. Avslutningen var på midsommarafton och var snabbt avslutad med sedvanlig sång och korta tal. En stackars polsk familj råkade ut för en incident på inkörningsdagen. De stannade till med bilen och skulle se ut sin plats. Under tiden de gjorde det så kom bilen i rullning, den rullade

ner mot havet med husvagnen efter bilen och fick stopp vid de stora stenarna alldeles innan vattnet. Som tur var blev det inga personskador. En bil med kran fick dragit upp husvagnen och lyft upp bilen på fast mark. Antagligen så hade inte handbromsen blivit dragen.

Caravan Club of Sweden fick utmärkelse i år igen, denna gång för kategorin över 25 000 medlemmar. Lars Häll, vår chefsdelegat fick gå fram och hämta priset. Ca 500 ekipage var anmälda till träffen, Finland hade flest deltagare anmälda. De gäster som ville stanna kvar efter träffen fick ett pris på 11€ per person och campingnatt. Vi var ca 25 familjer som stannade kvar och firade midsommar på campingen. Vi dukade långbord under en träddunge för att få skugga. Det åts midsommarmat under trevliga former, vi fick ett visblad och sjung traditionella sånger tillsammans. Många av oss stannade kvar ytterligare några dagar. Två dagar efter avslutningen kände vi oss mättade av Umags camping och for med en annan familj till sydligare nejder på Istrahalvön.

Nya vyer på Istra

Till en början körde vi längs med kusten men hamnade på landsvägar in mot landet. Vårt mål var att ta oss ner till Rovinj, en gammal hamnstad med kullerstensbelagda gator och gränder. Checkade in på Porto Biondi, en camping som är byggd i etage och ligger på gångavstånd in till Rovinj. På dagarna solade och badade vi och som på övriga ställen i Kroatien så måste man ha badskor på sig för att bada i Adriatiska havet. Detta för att inte skada fötterna på vassa stenar eller sjöborrar. Vi strosade på Rovinjs gator på kvällen då temperaturen var något behagligare. Vi passerade Balbis båge, en gammal stadspart på torget vid piren, innan vi gick in i gränderna. I de små gränderna och på vägen upp till St. Eufemias katedral var kullerstenarna blankslitna av alla skor och fötter. Uteserveringar fanns det gott om och det säljs smycken och konst i var och varannan port. Småbåtshamnen var full av båtar och människor överallt vid serveringarna och på torget.

Efter två underbara dagar i Rovinj fortsatte vår färd neråt till Pula, vi körde vid underbar natur och odlingar av olivträd i stigande höjder. Vägen gick på berget längs med Limfjorden och på en uppbyggd väg vid vattnet. Vi kom fram till Pula utan problem och fick en parkering vid vattnet nära amfiteatern, som var vårt utflyktsmål denna dag. Amfiteatern i Pula är en av de bäst bevarade romerska arenor och är ca 2000 år gammal. Inom dess murar har det varit ett antal gladiatorspel men idag kan man se opera, teater och balett från läktarna. Amfiteatern är på tre våningar med bågar och valv runt om, det enorma är att stenarna är välbevarade på sina ställen, ett fantastiskt bygge. I gångarna under där det har varit fängelsehålor och burar fanns en utställning med historik från det romerska väldet, gamla bevarade krus och andra fynd.

Camping Bi Village

Nu kände vi oss riktigt kulturella för idag och längtade efter bad i denna värme. Nästa stopp är vid byn Fazana och camping Bi Village, en rekommenderad camping från vänner, här ska vi vara i åtta nätter. Mycket fina sanitetshus god service på restaurangerna med brett utbud på menyn, en bra och välskött strand. Utsikten från stranden såg vi Brijuni öarna med sin nationalpark. Vi passade på att anmäla oss på en båtutflykt till öarna. Båtfärden startade från byn Fazana med promenadavstånd från campingen. Vid kajen låg en del fiskebåtar med sin fångst som de hade fått under natten. I paketet fick vi båttur till ön Veli Brijuni, en lättare lunch, besök på Titos museum där det fanns ett bildcollage på alla de som har besökt Tito och hans sommarställe på ön. En praktfull utställning med

uppstoppade vilda djur som hade skänkts till Tito. På gården stod en Cadillac av årsmodell 1954. Om man ville bli fotograferad på plats i bilen kostade det 50 Kuna, ville man åka en tur i bilen runt på ön var kostnaden 5 000 Kuna, det var ingen som nappade på erbjudandet. En rundtur med tåg i nationalparken ingick tyvärr inte i detta paket, vilket grämde oss lite.

Båtfärden bar av till nästa ö Mali Brijuni här var det en kort promenad till en gammal befästning som tog fem år att bygga för Österrike-Ungerska armen. De hade belägring där från 1815 till slutet av 1800 talet då Italien tog över befästningen. För ca 20 år sedan lämnade Jugoslaviska armen fästningen. Fram till för ett par år sedan verkade området som teater och festivaler, nu faller den ihop och endast djuren bor där. På ön finns en "Bistro" som en gång i tiden har haft sina glansdagar men som idag bara används till utflyktsändamål. Som lunch fick vi varsin papperskasse och i den fanns en bit kött, brödbit, skurna tomater och en äppelkaka, dricka fick vi köpa själva. Det var inte mycket till lunch men det gick ner, för hungriga var vi. Efter

lunchen gick vi till en badvik med alldeles klart vatten, vi fick se ett fantastiskt skådespel av åska som var över fastlandet. Tillbaka till Fazana där vi tog en promenad i den mysiga byn, med sina vackra färger på husfasaderna. Vi tog oss hem med ministadståget till campingen.

Båtutflykt till Rovinj

Under vår vistelse på campingen pågick fotbolls spel i VM. Då tyskarna eller holländarna vann var det tutkonsert från hornen för segern. Som på så många andra stränder går försäljare och säljer sina utflykter till campinggästerna. Vi nappade på ytterligare en guidad båttur. Denna gång bar det av till Rovinj och Limfjorden. Nu plockade båten upp oss vid campingen och vi fick en bra plats på soldäck i det fina vädret. Vi blev bjudna på dricka under färden och väl framme i Rovinj var det guidad besök i den venetianska staden. Nu skulle vi få se den i dagsljus med de vackra byggnaderna i barock- och renässansstil. Vi gick upp till katedralen på de kullerstensbelagda gränderna. En mycket vacker kyrka där S:ta Eufemia ligger i en sarkofag inne i en av kyrkans skepp. Santa Eufemia var en kristen som torterades av romarna i Konstantinopel på 500-talet. Under mirakulösa former tog sig hennes sarkofag till Rovinj, där hon nu ses som stadens skyddshelgon. Kyrkan har Istriens högsta klocktorn som liknar skulpturen av S:ta Eufemia och är ett landmärke för fiskare att segla hem när den varnar för dåligt väder. Vyerna ifrån kyrkogården är enorma. Det är väldigt varmt så vi tog oss tid att sitta ner på en av uteserveringarna och njöt av Kroatiens underbara glass. Lunch fick vi på den närliggande Katarinaön där vi också fick möjlighet att bada. Denna gång fick vi en mycket god lunch på en riktig restaurang. Båtturen tog oss till Limski Zaljev "Limfjorden" som en gång i tiden har varit gömställe för pirater. Kanalens sidor är branta och har flera kalkstensgrottor som sägs har varit bebodda sedan stenåldern. Idag är fjorden verksam som ostron- och musselodling. Under båtfärden tillbaka till campingen njöt vi av den vackra kusten längs med Istrien.

Grossglockner

Så var det dags att lämna campingen och fara norrut. Nu valde vi den halvfärdiga motorvägen på Istra, kostnaden blev endast 35 Kuna för ca 10 mil. Färden fortsatte mot Italien och sedan in i Österrike och vårt mål är att se alperna vid Grossglockner som är Österrikes största alptopp och glaciär. På denna etapp avstod vi från att åka på motorvägar i Österrike. När vi närmade oss alperna blev det en stigande och kurvig resa på serpentinvägar upp till toppen, på vissa ställen fanns det inga räcken på ytterkant. Vi fick betala 28 € för ett endagskort för att få köra till utsiktsplatsen. En helt fantastisk resa

som man bara måste få uppleva! Jag var själv skeptisk till resvalet när jag tittade på kartan, men idag ångrar jag inte detta. Det fanns utsiktsplatser lite varstans på vägen, med vackra vattenfall och en och annan damm. På utsiktsplatsen, ca 2 400 möh, hade vi Grossglockner framför oss med mycket snö. Vi gick på en promenadväg och längs med berget vid stigen växte lågväxta blommor, det är helt otroligt att det kan växa på den höjden. En och en annan bergsbock såg vi och murmeldjur som tittade

upp från sina hålor. Klockan blev mycket så vi var tvungna att fortsätta vår färd, vi fortsatte att åka på serpentinvägar förbi fler alper och en skidanläggning, den högsta punkten blev 2 540 möh. Som med allting annat, så finns det ett slut. Nu började vår färd neråt längs med berget. Lutningen visade sig vara 12 % på sina ställen i långa sträckor, här blev det lågväxling och bromsarna fick ge sig till känna. Vi hade som mål att hinna till Tyska gränsen dels för att lämna tillbaka vår GO BOX och natta. Den bensinstation vi hittade närmast gränsen kunde inte ta emot den, detta kände vi fick bli nästa dags uppdrag.

Norrut mot Sverige

Det var inte det lättaste att lämna tillbaka boxen, men efter ca 5 mils åkande och frågande på flera stationer så hamnade vi på motsatta sidan där vi nattade, där de tog tillbaka den. Det är ett mycket konstigt system de har med boxarna. Nu kunde vi äntligen fortsätta vår resa. Vi körde på B15, en mindre väg upp till Regensburg där vi körde ut på Autobahn. Det var en och annan trafikstockning på grund av tittköer. Från Leipzig till Rostock som är ca 40 mil tog det 7 timmar med mängder av köer. Båtresan över var lugn då vi kunde njuta och sitta uppe på däck i det fina vädret.

Väl framme i Trelleborg hade vi ca 60 km till Tomelilla. Vi åkte längs med kustvägen förbi Smygehuk, en fin naturskön väg, då vi stundtals såg havet. Väl framme i Tomelilla och Svampabanan, där träffen är, blev vi varmt mottagna och fick en bra plats. En mycket bra ordnad träff med alla tänkbara aktiviteter som finns, dans varje kväll och möjlighet att köpa lunch mm. En buss som kostar 10 kr per person som kör in till Tomelilla och stannar utanför Bo Ohlssons varuhus eller bort till Ingelstads Kalkongård där man har möjlighet att handla och äta. Vi var på en utflyktsresa till Åhus, smakade på ål och gick på badbryggan vid stranden. Träffade många gamla och nya vänner.

Verkstads gård i Ystad

När det var dags att ge sig av efter en trevlig vecka vill husbilen inte starta. Vad sårbar man blir vid sådana tillfällen då det är lördag och inget öppet. Bägaren tyckte att vi skulle stanna kvar på plats och bli hämtade på måndag morgon. På eftermiddagen kom en bilmekaniker och testade med sin dator, kollade alla säkringar, men icke, det vill sig inte. Vi får stanna kvar över helgen tillsammans med de trevliga arrangörerna som hade lite kvar att göra. Men skam den som ger sig, söndag morgon ringde vi runt till olika hyrbils bolag och fick napp alldeles bortanför oss. Det blev en Opel Astra som tog oss på en tre timmars färd till Åsa och svågerns 65 års kalas som var bestämt sedan lång tid tillbaka. Som alltid är det trevligt att träffa släkt och vänner.

Måndag morgon och vi ringde till olika verkstäder som kan ha öppet i semestertider. Det var inte det lättaste, bägaren kom och hämtade oss och vi transporterades på flaket till Ystad. En av de anställda med kunskap i elektronik var på semester men ringdes in till tisdagen för att hjälpa oss. Nu var det bara att vänta och campa inne på verkstadsområdet. Vi fick låna en personbil av verkstaden. Tog en tur in till Ystad centrum och strosade där, nere i hamnen och solade vid Saltsjöbadet. Vet ni, ibland ska man inte ha tur, felet

konstaterades, det var en kontaktbricka i tändningslåset som har gått i sönder. Verkstaden sökte delen i hela Sverige och resultatet blev att en enda verkstad hade den. De skulle skicka den med post så firman i Ystad skulle ha den dagen efter. Men så blev inte fallet, det blev något strul på vägen, vilket ledde till att vi blev kvar en dag till. Under eftermiddagen fördrev vi tiden med att ta en större promenad i lilla Ystad, njöt av solen och åt en god middag. Torsdag förmiddag hade vi tur, paketet kom med posten. Vi blev prioriterade i arbetet och kunde fara vidare. Vi avslutade vår semester som starten med ett besök i Göteborg hos barn och barnbarn. När det var dags att lämna Göteborg bestämde vi oss för att åka en sväng ut till kusten och campa en natt. Det blev Grebbestads camping som avslutning på vår resa. Vädret ville sig inte riktigt men vad gjorde det när vi fick gå på bryggan och njuta av havet. Hittade en trevlig restaurang och inte nog med det så träffade vi en gammal kamrat, vi fick en mycket trevlig pratstund tillsammans och utbytte många gamla minnen.

Vi vill dela med oss av vår reseberättelse men ändå inte skriva för mycket om utflyktsmålen vi har varit på. Berättelsen kanske får er nyfikna så att ni själva vill resa till någon av platserna.

CC32508 Anikó & Magnus